

Bijlage bij het analyseverslag Equifeed

Bestandsdelen ruwvoer

Hieronder worden de bestandsdelen waaruit het ruwvoer bestaat toegelicht.

DS: Droge stof

In ieder product zit een hoeveelheid water, de rest noemt men droge stof. Voor een goede beoordeling van de waarde en onderlinge vergelijking tussen voeders is het belangrijk het droge stof gehalte te kennen. De maximale DS-opname, afhankelijk van het gewicht, de conditie en prestatie van het paard is gemiddeld 2,5% van het lichaamsgewicht uit zowel ruwvoer als krachtvoer. Als het rantsoen van een paard uit alleen ruwvoer bestaat, kan het maximaal 2% van het lichaamsgewicht opnemen. Voor een gezonde darmflora is het belangrijk om ten minste 1 a 1,5 kg ruwvoer per 100 kg lichaamsgewicht te voeren. (Dansen, 2009) (Frape, 2004)

pH in kuilvoer:

De pH geeft de mate aan waarin het ruwvoer verzuurd is. De verzuring ontstaat door de melkzuurproductie die het gras conserveren. Bij een pH van 5,2 of minder is een kuil goed geconserveerd. De pH is gerelateerd aan de droge stof. Een hoog droge stof percentage brengt vaak een hoge pH met zich mee. (BLGG AgroXpertus, 2015) (De Swart, 2015)

EWpa: EnergieWaarde paard

EnergieWaarde Paard is een Nederlandse waarde die aan geeft hoeveel energie het paard uit het product kan halen. Hierbij wordt rekening gehouden met de verteerbaarheid van de organische stof. De hoeveelheid energie in het rantsoen is belangrijk voor de energiebehoefte om prestaties te kunnen verrichten (Dansen, 2009).

VREp: VerteerbaarRuwEiwit paard

Verteerbaar Ruw Eiwit paard is de mate van vertering van het eiwit in een voedermiddel door paarden, de eiwitverteerbaarheid (Dansen, 2009).

Structuurwaarde:

De structuurwaarde geeft aan hoeveel ruwe celstof/vezels het product bevat. Voldoende vezels in het rantsoen is belangrijk voor de gezondheid van de darmen en de gehele vertering. Krachtvoer heeft een lage structuurwaarde ten opzichte van ruwvoer. De structuurwaarde is onder meer te beïnvloeden door bemesting en het soort grasmengsel. Laat maaien geeft rijping van het gewas en meer structuur. Een hoge N-bemesting geeft daarentegen vaak minder structuur. (BLGG AgroXpertus, 2015) (De Swart, 2015)

Ruw as:

Ruw anorganische stof is een totale waarde voor mineralen en grond. Dit geeft dus aan hoeveel mineralen in het ruwvoer zit. Deze mineralen blijven over als het voedermiddel op een hoge temperatuur volledig wordt verbrand. Ook het aandeel zand valt onder het percentage ruw as (Dansen 2009).

VCOSp (%): Verteringscoëfficiënt Organische Stof (% organische stof)

Is een bepaling die aangeeft hoeveel procent van het voedermiddel wordt verteert en hoeveel procent via de mest wordt uitgescheiden (Dansen 2009).

Ruw eiwit:

Eiwit wordt bepaald aan de hand van de hoeveelheid stikstof (N) die aanwezig is in het product. Ruw eiwit, is het totale eiwit in het product. Eiwit is opgebouwd uit aminozuren. Dit is een belangrijk component voor vitale organen, spieren, haar, huid en enzymen. Eiwit is nodig als dagelijkse behoefte voor onderhoud, lactatie, groei en voortplanting. (Frape, 2004) (Dansen, 2009)

Ruw vet:

Ruw vet, is de waarde voor de hoeveelheid vet in het product. Vet is een energierijk nutriënt. Vet bevat 3 keer meer energie dan koolhydraten. Vet wordt toegevoegd aan rantsoenen voor extra energie (Dansen, 2009).

Ruwe celstof:

Ruwe celstof is een schatting van vezels in het product. Dit zijn bestanddelen van de celwanden van planten. Ruwe celstof wordt voornamelijk in de dikke darm gefermenteerd door bacteriën (Dansen, 2009).

Suiker:

Planten kunnen met behulp van zonlicht glucose (enkelvoudige suiker) produceren. Dit suiker wordt door de plant in gecompriëerde vorm in het zaad of in de wortel opgeslagen. Op dat moment is suiker omgezet in zetmeel. Suikers leveren energie aan het paard en zijn belangrijk voor het goed functioneren van de hersenen en het zenuwstelsel. Suiker en zetmeel worden in de dunne darm zeer snel enzymatisch afgebroken tot glucose en fructose. Als het rantsoen teveel suikers en/of zetmeel bevat, worden deze niet volledig afgebroken in de dunne darm en stroomt het door naar de dikke darm, waar verstoringen kunnen ontstaan. (Dansen, 2009) (Pavo, 2015)

Fructaan is een soort suiker die niet teveel in het rantsoen moet zitten voor een paard. Fructanen worden namelijk door het spijsverteringsorganen van het paard slecht verwerkt. Hierdoor komen ze in relatief grote hoeveelheden in de darm terecht. De darmflora kan daardoor overbelast raken, waardoor de zuurgraad te hoog wordt. Hierdoor raakt het natuurlijke zuur/base evenwicht in de dikke darm uit balans. Het gevolg hiervan is dat zich grote hoeveelheden melkzuur ontwikkelen, waardoor de pH-waarde in de darm sterk daalt, dus zuurder wordt. Hierdoor kunnen er endotoxinen vanuit de darm in de bloedbaan komen. Dit kan uiteindelijk leiden tot hoefbevangenheid (DSV zaden, 2015).

Het suikergehalte in het hooi kan op verschillende manieren beïnvloed worden. Ten eerste varieert het suikergehalte in het gras gedurende de dag en de tijd van het jaar. Gedurende de dag stijgt meestal het suikergehalte en dit daalt weer in de nacht. Het is dan verstandig om in de ochtend te maaien. Als het overdag zonnig is en 's nachts vriest, is het suikergehalte in de ochtend nog steeds hoog, omdat de suikers dan niet verbruikt zijn. Daarnaast kan een periode van droogte en het kort afgrazen van gras een hoog suikergehalte opleveren. Ook heeft gras wat bemest wordt vaak een lager suikergehalte dan onbemest gras. Tot slot kan het suikergehalte beïnvloed worden door het perceel regelmatig te maaien. Hierdoor worden de suikers lager in het gras. (De Swart, 2015) (Hallebeek, 2015)